

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணய

24. வாழாப் பத்து

(ஆசிரியவிருத்தம்)

*பண்: தக்கேசி (காம்போதி)

திருச்சிற்றம்பலம்

---

* திருவுமெய்ப் பொருளும் - என்னும் தேவாரப் பண்; திருவாசகம் வாழாப்பத்தைத் தழுவியது.

Devaram

வடதிருமுல்லைவாயில் (Sundarar)

திருவுமெய்ப் பொருளுஞ் செல்வமும் எனக்குன்

சீருடைக் கழல்கள்என் றெண்ணி

ஒருவரை மதியா துறாமைகள் செய்தும்

ஊடியும் உறைப்பனாய்த் திரிவேன்

முருகமர் சோலை சூழ்திரு முல்லை

வாயிலாய் வாயினால் உன்னைப்

பரவிடும் அடியேன் படுதுயர் களையாய்

பாசுப தாபரஞ் சுடரே

சுந்தரர் , பெருமான் அருளால் , சூளுறவு செய்து சங்கிலி யாரை மணந்து
திருவொற்றியூரின் எல்லையைக் கடந்ததால் கண்ணிழந்து செல்லும்பொழுது துயர்
நீங்க , ` அழுக்கு மெய் கொடு ` என்ற திருப்பதிகம் பாடி , வழிப்போவார்
வழிகாட்ட , வடதிருமுல்லைவாயில் சென்று இறைஞ்சிப் பாடியருளியது
இத்திருப்பதிகம் .

Tiruvachagam

திருவாசகம்-வாழாப்பத்து (Manikavasagar)

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
ஆண்டநீ அருளிலை யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

முத்தி உபாயம்

இறைவனைப் பிரிந்து வாழமாட்டாமையைத் தெரிவிக்கும் பத்துப் பாடல்களின் தொகுதி வாழாப் பத்து. செத்திலாப் பத்து, `உனது பிரிவாற்றாமையால் செத்தொழியும் மெய்யன்பில்லாதவன் யான்` என்றதாகலின், இஃது அதனின் வேறாதல் அறிக. இதன் பாடல் தோறும், இறைவனை, ``வருக என்று அருள் புரியாய்`` என வேண்டிக் கொள்ளுதலின், `அதுவே வீடு பேற்றிற்கு வழி` என்னும் கருத்தினால், இதற்கு, `முத்தி உபாயம்` எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இது திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக் களில் காணப்படுவது, இது முழுதும், எழுசீரடி விருத்தத்தால் ஆயது.

226. பாதியாய் ஆண்பெண் பகிர்ந்தஎம் பரணே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
ஆதியோடு அந்தம் அகன்றவேங் கடனே
அருணமா மலைஅருட் கூடரே
சோதியாது என்னை துயர்களைந்து அருளாய்
துறந்திடின வாதனைத் திரளால்
வாதியா நின்று வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன்று அருள்புரி வாயே. 1

227. பற்பநீறு அணிசெம் பவளமே னியநின்
பற்றலான் மற்றிலேன் கண்டாய்
அற்பனே னையும்மிக்கு ஆண்டவேங் கடனே
அருணமா மலைஅருட் கூடரே
அற்பினால் எனக்குஉன் அமுதவாழ்வு அளித்தாய்
அகற்றிடின மீட்டுநான் முன்போல்
வற்பினால் இடைந்து வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன்று அருள்புரி வாயே. 2

228. பாதமே அல்லால் பரமனே சாரப்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
ஆதனே னையும்நன்கு ஆண்ட வேங்கடனே
அருணமா மலைஅருட் கூடரே
நீதமோடு உன்னை நினைவுஅற நினைந்துஉள்
நெகிழும்மெய்ந் நேயரோடு அல்லால்
வாதரோடு இணங்கி வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன்று அருள்புரி வாயே. 3

229. பண்டுளனை ஆண்ட பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
அண்டரும் அறிதற்கு அரியவேங் கடனே
அருணமா மலைஅருட்கூடரே
குண்டுணி என்னத் தண்டமே செய்யில்
குலவுநின் கோலநான் மறந்துஇம்
வருகஎன்று அருள்புரி வாயே. 5

231. பசுபதிப் பெரும பரம்பொரு ளாம்தத்
பதப்பொருள் த்வம்பதப் பொருளோடு
அசிபதப் பொருளாம் ஐக்கிய ஞான
அருணமா மலைஅருட் கூடரே
நிசாதச் சுவையால் நெஞ்சினை உருக்கும்
நிமலனே நினை யான் நீங்கி
மசாதத்து ஊர்ந்து வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன்று அருள்புரி வாயே. 6

232. பற்றற உனது பதத்துணை அல்லால்
 பற்றிலேன் நான்எனும் அகந்தை
 அற்றிட எனைஅன்று ஆண்டவேங் கடனே
 அருணமா மலைஅருட் கூடரே
 கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியே
 கலாதுநின் கழல்இணை மறப்பின்
 மற்றொரு கண(ம்)நான் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன்று அருள்புரி வாயே. 7

233. பரந்தபே ருள்ஆர் பரமநின் பாதப்
 பற்றலான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 அரந்தைபேர் தரநன்கு ஆண்டவேங் கடனே
 அருணமா மலைஅருட் கூடரே
 புரந்தரா தியர்தம் போகமே அடியேன்
 புந்திநின் தாள்மற வாத
 வரந்தராய் என்னின் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன்று அருள்புரி வாயே. 8

234. பழகினார் தம்மால் பிரிவரு நின்தாள்
 பற்றலான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 அழகனே எ(ன்)னை நன்கு ஆண்டவேங் கடனே
 அருணமா மலைஅருட் கூடரே
 விழவினார் கலிச்சீர் விளிவிலா முன்றில்
 விநோதனே விட்டிடின் எ(ன்)னை நீ
 மழவனே இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன்று அருள்புரி வாயே. 9

235. பைந்தமிழ் வாண பரமவேங் கடநின்
 பற்றலான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 ஐந்திணை களுமாய் அளவியும் அளவா
 அருணமா மலைஅருட் கூடரே
 நைந்துஉளம் அழுங்கி நலியநட் டாற்றில்
 நழுவவிட் டிடாதிநின் அருட்சீர்
 மைந்தினால் அன்றி வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன்று அருள்புரி வாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

பற்பம்-பஸ்பம், சாம்பல், அற்பு-அன்பு, ஆதனேனை- அறிவில்லாதவனாகிய என்னை, வாதர்-வாதம்
 செய்பவர், அற்பன்- இழிந்தவன்.

தத்பதப்பொருள்-மஹாவாக்யமான “தத்வமஸி” என்பதில் “அது” (தத்) என்னும் பதத்தின் பொருள்.
 தொம்பதப்பொருள்- அம்மஹாவாக்யத்தில் “நீ” (த்வம்) என்னும் பதத்தின் பொருள். அஸிபதப்பொருள்
 - அம்மஹாவாக்யத்தில் “உள்ளாய்” (அஸி), மசரதம் - பேய்த்தேர் அல்லது கானல் நீர் போலப் பொய்த்
 தோற்றமாகிய இவ்வுலகம்.

அரந்தை-துன்பம், புரந்தராதியர்-இந்திரன் முதலான தேவர்கள்
மழவனே-இளைஞனே, வீரனே
ஐந்திணைகள்-குறிஞ்சி, பாலை என்னும் ஐந்து நிலங்கள்
மைந்து-வலிமை